

המעשה הוא העיקר

חודש אלול

פתיחה

ידוע מ"ש רבינו הזקן בביאור ענינו של חודש אלול – "ע"פ משל למלך שקודם בואו לעיר יוצאין אנשי העיר לקראתו ומקבלין פניו בשדה, ואז רשאין [ויכולים] כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם... וכך הענין ע"ד משל בחודש אלול יוצאין להקביל אור פניו ית' בשדה... יאר ה' פניו אליך".¹

האופן בפרטיות איך שיהודי צריך לעשות העבודה דלול – לא נאמר בפירוט בתורה שבכתב ובספרי תורה שבע"פ, כי זה ניתן לכאורה, שיתבונן לפי כללי התורה איך שצריך לחזק יותר את הקשר שלו עם הקב"ה. ובדואי – ע"י קיום ההוראות שהפוסקים בדורות שלפני זה כבר הורו.²

ענינו חשבון הנפש דשנה החולפת, ובעיקר - ההכנה לשנה החדשה

א. חודש אלול (החל מיום א' דראש חודש³) הוא חודש החשבון והתשובה – שבו עושים חשבון-נפש על כל העבודה כמשך השנה קודמת כולה, כדי לתקן ולהשלים את החסר כו', ועוד וגם זה עיקר שעל ידי זה נעשית ההכנה לעבודה דשנה הבא עלינו לטובה, שתהי' באופן נעלה יותר, עד לתכלית השלימות.⁵

ב. יש לעורר ולזרז אודות כל עניני העבודה דחודש אלול, חשבון-נפש ותיקון ושלימות השנה החולפת והכנה לשנה הבא עלינו לטובה, ככל פרטי עניני העבודה הנרמזים בחמשת הראשי תיבות ד"אלול", תורה עבודה וגמ"ח, תשובה וגאולה.⁶

זאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

- 1) ש"פ ראה תשמ"ח – התוועדיות ע' 200.
- 2) וראה ש"פ שופטים תשמ"ח – התוועדיות ע' 235: "ובכללות – שאלול הוא חודש החשבון והתשובה על כללות העבודה במשך השנה, כמרומו גם בחמשה הר"ח ד"אלול", כנגד תורה עבודה וגמ"ח, תשובה וגאולה, כולל ובמיוחד – המנהגים דחודש אלול בש"ע ואחרונים, ומהם: המנהג לאחל לכא"ר כתיבה ותחימה טובה, המנהג לפשפש בדקדוקי מצוה, לבדוק התפילין ומזויות וכו'. המנהג להרבות בצדקה. ועוד".
- 3) ראה ש"פ שופטים תשמ"ט – התוועדיות ע' 236: "אף שימי החודש מתחילים מיום השני דראש חודש אלול, כי, העבודה דחודש אלול מתחילה כבר ביום הראשון דר"ח, עם היותו יום השלושים דחודש מנחם-אב". ושם ע' 236: "ובזה גופא ישנה הדגשה מיוחדת על העבודה הפרטית דכל יום ויום בפ"ע, ובלשון הידוע "כל יומא ויומא עביד עבידתך" – דיש לומר, שבכל יום יום מימי החודש פועלים בנוגע לאותו יום בחודש בכל חדשי השנה [ושם] הערה 6: ע"ד שמצינו בנוגע להימים שבין ר"ה ליוה"כפ – שבעה ימים הכוללים שבעת ימי השבוע, שכל א' מהם שייך ופועל על אותו יום בשבוע במשך השבועות דכל השנה כולה] (הן בנוגע לשנה החולפת והן בנוגע לשנה הבעל"ט), היינו, שביום ראשון דחודש אלול נעשית העבודה בנוגע ליום ראשון שבכל חדשי השנה, וע"ז בשאר ימי חודש אלול, עד ליום ל"ט אלול, שבו נעשית העבודה בנוגע ליום ל"ט (וגם בנוגע ליום ל') שבכל חדשי השנה".
- 4) ראה ש"פ עקב תנש"א – התוועדיות ע' 167-8: "...נקודה עיקרית שצריכה להיות בחשבון הנפש דחודש אלול: החשבון צדק דהעבודה במשך כל ימי השנה צריך להיות בשלשה ענינים: (א) כיצד עבד יהודי את עבודתו ד"אני לדוד" בדרך מלמטה למעלה, כמה כוחות עצמו ויגיעה השקיע בעבודה זו, ובכללות – החשבון בנוגע להעבודה בבירור הגוף וחלקו בעולם. (ב) נוסף לזה – אין ליהודי להסתפק רק בחשבון הנפש בנוגע לעבודתו מן הקל על הכבד, אלא צריך לעשות גם חשבון כיצד עבד את עבודתו ד"דודי ל"י בדרך מלמעלה למטה, עבודה בשלימות (של שבת) שכל יהודי יכול וצריך לדרוש מעצמו מצד זה שיש לו נשמה [שהקב"ה בעצמו, "מלך חי וקיים", נתן לו ונותן לו בכל בוקר]. (ג) ונוסף לזה צריך להיות אצלנו גם החיבור דשני הענינים יחדיו: אפילו כאשר ראה אוחז בשלימות העבודה, ה"ז צריך להיות קשור עם ("דודי) ל"י, עם האדם ("אני") כפי שהוא נמצא נשמה בגוף במטה, ואדרבה: דווקא ע"י ה"אני לדוד" נפעל הגילוי ד"דודי לי. עיין שם בארוכה.
- 5) ש"פ ראה תשמ"ח – התוועדיות ע' 198.
- 6) ש"פ ראה תשמ"ח – התוועדיות ע' 208. ושם ע' 198 הערה 7: "ובפרטיות: "אנה לידו

ג. פשוט, שהחשבון והתשובה אינם רק על ענינים כלתי-רצויים ח"ו, אלא, גם מי שלא חטא ולא פגם כו', הרי, כשעושה חשבון-צדק כנפשו רואה שבכמה ענינים יש עדיין חסרון כעבודתו מכיון שהי' יכול להוסיף כהנה וכהנה.⁷

ד. מבואר באחרונים שחודש אלול הוא הזמן המתאים להרכות בתפלות ותחנונים,⁸ שההדגשה אצל כל בני ישראל היא שמוסיפים בעניני תפלה, ועד שאפילו תלמידי-הכמים ממעטים מזמן לימודם בתורה כדי להוסיף בעניני תפלה.⁹

חיבור תורה עם תפלה

ה. והדגשה מיוחדת בנוגע להוספה בלימוד התורה – שהענין דמלך כשדה קשור בעיקר עם לימוד התורה, ובפרט שגם השלימות דעבודת התשובה שבחודש אלול – תשובה עילאה – היא על ידי לימוד התורה.¹⁰

ו. בהוספה בלימוד התורה שבחודש אלול צריך להיות הדגשה מיוחדת על ענין התפלה שבתורה, ובפרט על ידי לימוד פנימיות (סתים) התורה, שעל ידה נעשית ההתקשרות דפנימיות (סתים) דישאל אם הפנימיות (סתים) דהקדוש ברוך הוא.¹¹

ז. לפרסם ע"ד העבודה שבחמשת הר"ת דאלול ולהדגיש ענין הגאולה

ז. לפרסם ולעודד בכל מקום ומקום ע"ד העבודה המיוחדת דחודש אלול המרומוזת בחמשת הראשי-תיבות דתורה תפלה וגמ"ח תשובה וגאולה.¹²

ח. הדגשה מיוחדת יש לשים בנוגע לענין הגאולה – הנרמז בראשי תיבות "אשירה לה' ויאמרו לאמר" כפי שחודרת בכל עניני העבודה.¹³

החשבון צדק צריך להיות במיוחד שהגאולה צריכה לבוא

ט. בדורנו זה ובזמננו זה חשבוננו הצדק של חודש אלול צריך להיות במיוחד בנוגע למצב דעקבתא משיחא - יהודי צריך להיות מקבל את הכחות הגדולים ביותר לעורר עצמו ולעורר אחרים, ובעיקר לעורר כביכול את הקדוש ברוך הוא – שלפי כל החשבונות הי' צריך הקדוש ברוך הוא מזמן להביא כבר את הגאולה.¹³

השמחה דחודש הוא למעלה מהגבלות, להוסיף בהתוועדיות של שמחה

י. השמחה דחודש אלול, הבאה מזה שה"מלך כשדה"¹⁴, מזה שבני' קשורים עם עצמותו ית' – הרי זה למעלה ממדידות והגבלות,¹⁵ [ולכן אין זה כגדר ציווי וחייב]¹⁶.

ושמתי לך" – תורה, "אני לדודי ודודי ל"י" – עבודה (תפלה), "איש לרעהו ומתנות לאביונים" – גמ"ח, "אח לבבך ואת לבב" – תשובה, "אשירה לה' ויאמרו לאמר" – גאולה (ראה קונטרס משיחות ש"פ ראה תשמ"ו ושי"ט). וראה שיחות (ליל ומוצאי) ח"י אלול תשמ"ט – התוועדיות ע' 330: כיון שהר"ח (ז) תשובה בפשטות כוללת כל התורה ומצות, נמצא, שבפסוק "ומל ה' אלקיך את לבבך גו" ענין התשובה נכללים גם כל שאר הר"ח דאלול – ג' הקיין דתורה עבודה וגמ"ח, תשובה (כמצוה פרטית) וגאולה [בשוה"ג: וע"ז בנוגע להר"ח (ז)גאולה, שנוסף על ענינה הפרטי, ה"ה כוללת כל עניני התנ"כ, ובמילא, כוללת גם כל שאר הר"ח דאלול]. וראה ש"פ ראה תשמ"ח – התוועדיות ע' 198 הערה 8: "ובלשון הקבלה והחסידות – שהעבודה היא בחמש ענינים (דרגות), כנגד חמשה שמות שנקראו לנשמה, נפש רוח נשמה ח' יחידה". אודות העבודה בענין הגאולה בחודש אלול ראה בארוכה ש"פ ראה תשמ"ח – התוועדיות ע' 198 ואילך. ועוד.

7) ש"פ ראה תשמ"ח – התוועדיות ע' 198 הערה 4: "כמ"ש "אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא", מלשון חסרון, כמ"ש "הייתה אני ובני שלמה חטאים", "חסרים".

9) ראשי דברים משיחת מוצאי יום ד' ח"י אלול ה'תנש"א.

10) ש"פ שופטים תש"נ – התוועדיות ע' 203.

11) ש"פ תבא תש"נ – התוועדיות ע' 255.

12) ש"פ ראה תנש"א – התוועדיות ע' 188: "ע"ז שחודרים ונעשים ברוחה של הגאולה (כולל ובמיוחד ע"י לימוד התורה בעניני הגאולה וביהמ"ק), מתוך צפי' וודאות גמורה שתיכף ומיד ממש רואים בעיני בשר ש"הנה זה (המלך המשיח) בא". וראה ש"פ שופטים תש"נ – התוועדיות ע' 203: "בעמדינו ביום הש"ק הראשון דחודש אלול, יש לעורר ולפרסם אודות כל עניני העבודה דחודש אלול...". ועוד.

13) ש"פ עקב תנש"א – התוועדיות ע' 170: "שלפי כל החשבונות שהקב"ה הראה בתורתו ובהיטים שהיה עושה בעולם... ובפרט בשנה זו, שלפי כל החשבונות והסימנים היא ה"שנה שמלך המשיח נתגלה ב...".

14) ראה ש"פ שופטים תשמ"ח – התוועדיות ע' 230: "וצריך להבין: מכיון שבחודש אלול ה"מלך בשדה", שהקב"ה נמצא עם כא"ר (אפילו) כמו שהוא בעניני חול שלו – הי' אדרבא

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

יא. להוסיף בהתוועדויות של שמחה בקשר עם חודש אלול¹⁷.

השתדלות במנהגי אלול

יב. להשתדל לכוון (ולהתברך) איש את רעהו ואשה את רעותה (וכן הטף, ילד לחבירו, וילדה לחברתה), לכאו"א כפרטיות ולכלל ישראל, בכרכת כתיבה והתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, הן בע"פ, פנים אל פנים, והן בכתב¹⁸.

יג. יש לכוון עוה"פ ברכת כתיבה והתימה טובה (אע"פ שכבר בירכו כמ"פ), אשר, על ידי זה ניתוסף עוד יותר בהכתיבה וההתימה טובה, בטוב הנראה והנגלה, שכבר נתן הקדוש ברוך הוא לכאו"א בתוך כלל ישראל, עד להוספה שבאין ערוך¹⁹.

יד. "המנהג ישראל" הוא, שגם ילדים שקודם כר-מצוה או בת-מצוה יברכו, (בכתיבה והתימה טובה) [אף שאין זה דרך ארץ וכבוד שילד קטן יברך אדם מבוגר]²⁰.

לבדוק התפילין ומזוזות - ולפרסם לכל אחינו בני"י - שליט"א

טו. איתא באחרונים "יש אנשי מעשה נוהגין שבחודש הזה כחודש הזה מפשפשים בדיקדוקי מצוה להיות כודק וכוחן תפילין ומזוזות שלהם, וכל אשר ימצא שם בדק משאר מצוות, והוא מנהג טוב" - שעל ידי זה יתוסף בכרכת ה' ככלל, ובפרט בכרכת כתיבה והתימה טובה, לשנה טובה ומתוקה²¹.

טז. בנוסף לקיום המנהג, כל אחד לעצמו כדאי ונכון ביותר שכל אחד ואחד ישתדל לפרסם זאת בכל מקום שידר מגעת, בכל מקום

צריך להיות אז שמחה הכי גדולה ובפרט כמודגש בשם חודש אלול ר"ת "אני לדודי ודודי לי", ש"דוד" מורה על אהבה (וקירוב בין הקב"ה לבני"י), ובלשון הב"ח: "ליבו קרוב אל דודו בתשובה, ואז דודו קרוב לקבל תשובה מאהבה". ובפרט שכלל בחודש אלול הקב"ה הוא כמו "מלך בשדה", שמראה פנים שוחקות לכולם" (ששחוק הוא בדוגמת שמחה) - הרי זה צריך לעורר שמחה גם אצל בני"י, כמים הפנים לפנים. ואע"כ, לא רק שלא מצינו שבחודש אלול יהי' חיוב דיעונו ושמחה, אלא יתירה מזו: המשל ד"מלך בשדה" - שאז הוא "מראה פנים שוחקות לכולם" - הוא ביאור על זה שאלול אינו יר"ט, שזה שולל (לכאורה) חיוב השמחה באלול? ושם ע' 234: "ע"פ כל הגילוי יש לומר, שזה שאין ציווי שבחודש אלול צריך להיות בשמחה, ולא רק שאין ציווי על זה (מן התורה וגם לא בדברי סופרים) אלא שלא נמצא אפי' בדברי האחרונים, כולל גם דרושי חסידות - אע"פ שלא יכול להיות שמחה יותר גדולה מזה שהקב"ה מקבל את כל אחד ואחד, ב"סדר פנים יפות" ו"מראה פנים שוחקות לכולם" - הוא כי השמחה חודש אלול היא למעלה מגדר יום (אפי' מגדר ציווי דמנהג הכתוב בספרים): השמחה דיהודי שבאה מ"אני לדודי ודודי לי", מזה שעצם מציאותו קשורה עם עצמותו ית' (שלמעלה מתואר מלך), היא למעלה מגדר ציווי. ושם ע' 239: "ועד"ז מובן בנוגע לענין השמחה - שלא נתפרש להיותו דבר המובן מאלו, ואדרבה, השמחה מצד גילוי המלך בשדה היא באופן נעלה יותר מאשר בעיר הבריה והיכל המלך. ויש להוסיף, שמכיון שהשמחה מצד מלך בשדה היא ע"פ טבע האדם - ובפרט ע"פ שכל - יש לנצל טבע זה בעבודת האדם". (15) תשמ"ח שם ע' 234 הערה 93: "יש לומר, שגם השמחה דפורים שהיא "עד דלא ידע", למעלה מהמידות וההגבלות דטעם ודעת (כי הגילוי דפורים הוא למעלה מהשתלשלות . . .) - מ"מ, מזה שיש ציווי על שמחה זו (חייב לבסומי כ' עד דלא ידע"), מוכח שיש "ציור" בהשמחה (אלא "שציור" זה הוא למעלה מהדעת), משא"כ באלול. וצ"ע".

(16) ש"פ שופטים תשמ"ח - התוועדויות ע' 234: "...שמחת יר"ט, מכיון שהשמחה היא מהגילוי אור שמאיר בי"ט, לכן במדידת ההגבלות, לפי מעלת האור דהיר"ט, ולכן יש על זה ציווי וחיוב". משא"כ השמחה חודש אלול וכו'.

(17) ראשי-דברים מהתוועדות דש"פ תצא ד"ד אלול תנש"א.

(18) ש"פ ראה תשמ"ח - התוועדויות ע' 209: "כמובא באחרונים ש"נוהגים שככותב אדם לחבירו אגרת שלומים מן י"ח אלול עד יוה"כ רומז לו . . . שהוא מעתיר עליו שיזכה בימי הדיון הבאים לטובה להיות נכתב ונחתם ספר חיים טובים", אשר, ברכתו של איש ישראל, ובפרט בעת רצון, חודש הרחמים, כשהמלך בשדה כו' ומראה פנים שוחקות לכולם, וממלא בקשותיהם, ומוסיפה בברכתו של הקב"ה למלא משאלותיהם של כאו"א מישראל, בכל המצטרך להם, בגשמיות וברוחניות גם יחד".

(19) ש"פ ראה תשמ"ח - התוועדויות ע' 332-3: "מנהג ישראל לברך איש את רעהו בכתיבה וחתימה טובה החל מר"ח אלול . . . ומובן, שבחודש אלול גופא הולך וניתוסף בזה מיום ליום, ועאכ"כ בימי סגולה, כמו, ח"י אלול, ובפרט השבת הקשור עם התחלת הסליחות, ב"מוציא מנוחה" (לאחרי שכבר עבר רובו ככולו של חודש אלול, שהמלך בשדה), והולך ומוסיף מיום ליום בימי הסליחות עצמם, ועאכ"כ השבת שלאח"י (שממנו מתברך ר"ה), שאף הוא מתברך מהשבת דהתחלת הסליחות - שבימי סגולה אלו ניתוסף בזה כהנה וכהנה, עד להוספה שבאין ערוך. ולכן, יש לנצל את ההזדמנות הנוספת ולברך עוה"פ כו'".

(20) שיחת ג' דסליחות, כ"ד אלול תשמ"ח - התוועדויות ע' 339: "ומכאן, שגם להם ניתן הכח להמשיך את ברכת ה', שהרי בכל"כ ענינים יש לקטנים כח כמו המבוגרים... ואדרבה, הילד מבקש מהמבוגר שיברכהו, מ"מ, מכיון שבזמננו ישנם ילדים שאינם מתנהגים בכבוד הראוי כו', הרי טוב ויענינו זאת ונתייחס חיוביים וטובים, ברכות כו', ובפרט בימי סגולה".

(21) ש"פ ראה תשמ"ח - התוועדויות ע' 209. מטה אפרים א"ח סתקפ"א סי'.

ומקום, לכל אחינו בני"י - שליט"א²².

יז. כדאי ונכון ביותר שכל אחד ואחד ישתדל לפרסם זה (נוסף על הקיום בעצמו) בכל מקום שידר מגעת, בכל מקום ומקום, לכל אחינו בני"י - שליט"א²².

אם לא תקעו בשופר בשחרית לתקוע לאחר מנחה

יח באם לא תקעו בשופר בסיום תפלת שחרית מנהג נכון הוא לתקוע לאחר תפלת מנחה²³.

להתעסק בעסקנות ציבורית גם כשצריך לוותר על השלימות שלו

יט. בחודש אלול צריכה להיות הדגשה יתירה גם על העבודה עם הזולת וכלל ישראל וזאת גם אם צריך לוותר לפי שעה על השלימות שלו וטובת הזולת, ובפרט שסוף כל סוף לא יחסר גם אצלו מאומה²⁴.

בחודש אלול הצדקה צריך להיות דבר חשוב

כ. מצות הצדקה נרמזת בראשי התיבות של חודש אלול בפסוק "[איש לרעהו] ומתנות לאביניום" היינו שנתנת הצדקה בחודש זה צריכה להיות באופן ד"מתנות (לאביניום)", נתינת דבר חשוב, הן מצד כמות הצדקה והן מצד איכות הצדקה - שתהי' דבר חשוב הן מצד הנותן והן מצד המקבל²⁵.

לפרסם בכל מקום ע"ד ההשתדלות בנתינת צרכי החג לכל הזקוקים

כא. חודש אלול הוא גם הכנה לקראת ראש השנה והמועדים דחודש תשרי בכלל²⁶. ולכן הרי זה זמן המתאים לספק את צרכי החג לכל אלו שזקוקים לכך, מתחיל מראש השנה²⁷ ועל דרך זה צרכי החג דערכ יום הכיפורים ומוצאי יום הכיפורים, וכו'²⁸.

כב. לפרסם בכל מקום ומקום (כולל אלו שהולכים לדבר בכת-י-כנסיות²⁹) ע"ד ההשתדלות בנתינת צרכי החג לכל הזקוקים שלושים יום לפני החג³⁰, ועוד לפני זה בנוגע לצרכי ראש השנה, כלשון הכתוב "אכלו משמנים ושתו ממתקים"³¹.

(22) ש"פ ראה תשמ"ח - התוועדויות ע' 209.

(23) משיחת יום ג' דסליחות כ"ד אלול - לנשי ובנות תב"ד תנש"א - התוועדויות ע' 314 [ובר"ד שם]: "מאיזה סיבה שתהי', סיבה טובה, שהיו עסוקים במצוה שהזמן גרמא וכו' . . . [בר"ד: כמדובר כמ"פ] ויש רמז בזה בכמה מקומות".

(24) ש"פ שופטים תשמ"ט - התוועדויות ע' 243: "ואדרבה, ע"י פעולתו עם הזולת נעשים מחוץ ולבו זכים אלף פעמים ככה. ובפרטיות יותר - שביחד עם ההוספה בכל עניני העבודה שלו צריך להוסיף בחודש אלול גם בעסקנות ציבורית, הן לטובת כלל ישראל, והן לטובת כל יחיד ויחיד מישראל (כולל שיתוסף אצלו בכל עניני העבודה חודש אלול), ובכללות - החשבון של כללות העבודה במשך השנה החולפת ושל ההכנה לשנה הבע"ט, כולל גם בנוגע לקיום המנהגים המיוחדים חודש אלול, החל מהמנהג דחקיית שופר, המנהג דאמירת המזמור "לדוד ה' אורי וישעי" (עד אחר הוש"ו), וכן המנהג דאמירת ג' מזמורי תהלים מיום ב' דר"ח אלול עד יוה"כ, ובויה"כ ל"ו מזמורים (כ"ז נוסף על השיעור החדשי), וכי"ב בשאר מנהגי ישראל, נהרא נהרא ופשוט".

(25) שיחת כ"ו מנחם אב תשמ"ט - התוועדויות ע' 209: "בעמדנו לאחר ש"ק מברכים החודש אלול, יש לעורר אודות אחד הענינים העיקריים חודש זה, המרומז בראשי תיבות הידיועים חודש אלול, שא' מהם הוא "איש לרעהו ומתנות לאביניום" - רמז לענין הצדקה. וי"ל הדיוק בזה: תוכן הענין דמתנה - "מתנות לאביניום" - בלשון בני אדם ובהנהגת בני אדם, קאי על נתינת של דבר חשוב (ולא רק שיה פרוטה או אפי' פרוטה ומחצה או ב' פרוטות וכי"ב), וטעם הדבר מובן ע"פ מאח"ל שנתנת מתנה היא מפני ש"עביד נייחא לנפשי, היינו שמקבל המתנה גרם להנותן נח"ו, וממילא מובן שהמתנה צ"ל דבר חשוב הן מצד הנותן - שכאשר הנותן הוא אדם חשוב, אזי המתנה חשובה עוד יותר וכלל שגודל חשיבותו כן גודל חשיבות המתנה, והן מצד המקבל - שהמתנה תהי' דבר חשוב ביחס אליו, שכאשר יספר שקיבל מתנה מפב"פ או שרואים את נתינת המתנה, יהי' ניכר שקיבל דבר חשוב, וכפי שרואים בפועל במנהג בני אדם גם בנוגע למתנות לבני הבית, כנהוג בכמה מאורעות לחת לבני הבית מתנות כו'. ומהו יענו לימוד והוראה בנוגע לנתינת הצדקה בחודש אלול שצ"ל . . . נתינת מפני ש"עביד נייחא לנפשי" ומובן בפשטות שהיינו דוקא כאשר ע"י המתנה מוכיח הנותן עד כמה המקבל נחשב בעיניו וראוי לקבל את המתנה, ופשוטא - שאין מקום לנתינה שהיא היפך הכבוד וכי"ב".

(26) "החל מר"ח אלול, שלושים יום קודם ראש השנה, ובפרט מט"ו אלול - שבועיים קודם ר"ה, ושלושים יום קודם חג הסוכות".

(27) "כשישנו החיוב של "אכלו משמנים ושתו ממתקים ושלו מנות לאין נכון לר"י".

(28) ש"פ תצא תש"נ - התוועדויות ע' 230: "ל'אח"ז - חג הסוכות, שמיני עצרת ושמחת תורה".

(29) ראשי-דברים מהתוועדות דש"פ תצא תנש"א.

(30) ש"פ תצא תנש"א - ע' 241: "כדי שיוכלו להיכונן ל'זמן שמחתנו' מתוך מנוחה שמחה וטוב לב".

(31) שם.

י"ד אלול - שלושים יום לפני החג

השמחה של סוכות

א. מיום י"ד אלול "שואלין ודורשין ב"הלכת החג" – חג הסוכות ומכיון שענינו המיוחד של חג הסוכות (לגבי שאר הימים) טובים הוא ענין השמחה – מוכן, שב"שואלין ודורשין בהלכות החג" מי"ד אלול⁸, נכלל במיוחד ענין השמחה דחג הסוכות, "ומן שמתנתנו"⁹. וכי"ד אלול ההדגשה על ענין השמחה – הרי זה ובאופן של "דורשין", מלשון דרישה, היינו, השתדלות יתירה בענין השמחה – בכל השלושים יום¹⁰.

ב. הדברים אמורים במיוחד בהתחלה והפתיחה של כל השלושים יום, שבו צריכה להיות השתדלות מיוחדת ביתר שאת וביתר עוז כיון ש"כל ההתחלות קשות", וביטול הקושי של ההתחלה נעשה על ידי התגברות השמחה, שפורצת גדר, ולאידך גיסא, אז נקל יותר לפעול רגש השמחה להיותו דבר חדש כפשוטו¹¹.

ט"ו-ח"י אלול - התייסדות ישיבת תומכי תמימים

להוסיף בג' העמודים ובלימוד החסידות של רבותינו נשיאינו

א. נכון ומתאים ביותר שכל אחד ואחד יוסיף בעבודתו בשלושת העמודים תורה עבודה וגמילות חסדים, ובפרטיות: להוסיף בלימוד התורה בכלל, ובפרט בתורת החסידות, שיש לה שייכות מיוחדת לימים אלו במיוחד¹².

ב. להוסיף בלימוד החסידות של רבותינו נשיאינו בכלל, ובפרט בתורת החסידות של הבעל שם טוב ואדמו"ר הזקן, ושל אדמו"ר מהורש"ב נ"ע, ובמיוחד בדרושי החסידות של כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו¹³.

לקבוע שיעורים חדשים בלימוד החסידות

ג. מה טוב שבנוסף להוספה האישית בלימוד החסידות, יקבעו בכל מקום האפשרי שיעורים חדשים רבים בלימוד החסידות (נוסף על חיזוק והוספה בשיעורים הקבועים מכבר)¹³.

להוסיף בעבודת התפלה וצדקה ובהפצת המעיינות חוצה

ד. להוסיף בעבודת התפלה, כמבואר באחרונים שבחודש אלול הוא הזמן המתאים להרכות בתפלות ותחנונים, ובפרט בימים הקשורים לתורת החסידות והתייסדות ישיבה – הקשורה במיוחד עם עבודת התפלה¹⁴.

7 ש"פ תצא י"ד אלול תשמ"ח – התוועדויות ע' 263: "בי"ד אלול, שלושים יום לפני חג הסוכות, שבו מתחילים לדרוש בהלכות החג, ומכיון וכו'".

8 שם הערה 2: "דכיון שחודש אלול לעולם חסר, הרי, שלושים יום לפני ט"ו תשרי מתחילין ב"ד באלול".

9 שם: "דאף שכל הימים טובים נקראים "מועדים לשמחה", מצד החיוב ד"ושמחת בחג", מ"מ, בנוסף התפלה והקידוש (שקבעו אנשי כנסת הגדולה) נקרא חג הסוכות דוקא "זמן שמחתנו". ובהערה 6: "וגם בקרא מודגש ענין השמחה בחג הסוכות יותר מבשאר המועדים – כדאיתא במדרש (יל"ש אמור רמו תרנד בתחלתו) "שלוש שמחות כתיב בחג", משא"כ בעצרת, שמחה אחת, ובפסח לא נתפרש ענין השמחה".

10 תשמ"ח שם. ובהערה 7: "נוסף על השמחה בכל חודש אלול מצד הגילוי דמלך בשדה". וראה ש"פ תצא תנש"א – התוועדויות ע' 238. בענין השמחה בחודש אלול ראה הדף של חודש אלול.

11 תשמ"ח שם: "משא"כ מימים שלאח"ז, שצריך ציווי מיוחד ש"בכל יום יהיו בעיניך כחדשים".

12 ש"פ תבוא תשמ"ט – התוועדויות ע' 315: "בעמדתנו בשבעת ימי המשחה של ימי החתונה (י"א וי"ג אלול), ובהמשך ליום התייסדות ישיבת תומכי תמימים... נוסף לזה שזהו חודש אלול, ובוה גופא – ערב ח"י אלול, המכניס חיות בעבודה של חודש אלול... [נוסף על השייכות של חודש אלול בכלל ללימוד פנימיות התורה וכו']".

13 ש"פ תבוא תשמ"ט – התוועדויות ע' 315. 14 ש"פ תבוא תשמ"ט שם. ובע' 313 שם: "תפלה: כפי שידועה ההדגשה והחיודש שניתוסף ע"י הישיבה בעבודת התפלה [בתור הכנה ללימוד התורה, וכן בהתבוננות

י"א - יום החתונה דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע י"ג אלול - יום החתונה דכ"ק אדמו"ר מהורש"ב נ"ע

ללמוד דרושי חתונה, החל מהמשך שמח תשמח

א. "הימים האלה נזכרים ונעשים" בכל שנה ושנה כי"ג אלול חוזר ונשפע ענין השמחה מנישואי כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו [היינו ששייך לכל בני-ישראל שבדור, האנשים והנשים והטף] על-דרך הפעם הראשונה, ואדרבה – באופן ד"מעלין בקודש"².

ב. יש ללמוד "דרושי החתונה" של רבותינו נשיאינו המבארים ענין החתונה, ובפרט את דרושי החתונה שנאמרו בקשר לחתונת כ"ק מו"ח אדמו"ר, החל מההמשך הידוע שמח תשמח הגדול³.

ללמוד ה"חסידישע הלכות הרגל" במשך שבעת ימי המשחה וגם ביום השמיני

ג. ההמשך "שמח תשמח" שבדאי למדו אותו, הוא ה"חסידישע הלכות הרגל", וימשיכו ללומדו בימים הסמוכים, בהתאם להמשך אמירתו במשך שבעת ימי המשחה, שבעת ימי ההיקף, כולל גם יום השמיני, שומר ההיקף⁴.

להוסיף בשמחת נישואין עד לשמחה גדולה ולהוסיף במספר הסעודות, ובמנהג ישראל לעשות סעודת עניים

ד. כל אלה העורכים חתונות בימים אלה, או שנמצאים בעיצומם של ה"שבע ברכות" יוסיפו עוד יותר שמחה בהחתונות, עד שמחה גדולה, ומה טוב – להוסיף גם במספר הסעודות, כולל ובמיוחד לערוך סעודה לעניים, כשהי' מנהג ישראל בזמנים שעברו, ודוקא שם היו נותנים מן המוכחר⁵. ויש לפרסם כל זאת⁶.

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

1 שיחות (לל ומוצאי) י"ג אלול תשמ"ט – התוועדויות ע' 289: "שענין הנישואין דנשיא הדור – הנשיא הוא הכל" שייך לכל בני' שבדור, האנשים והנשים והטף".

2 ש"פ תצא תשמ"ח – התוועדויות ע' 264. וראה ראשי-דברים משיחת י"א אלול תנש"א: "נהוג לקשר כל ענין עם נשיא-דורנו כ"ק מו"ח אדמו"ר, ובמיוחד שלימים אלו נמצאים עכשו שייכות מיוחדת אליו, כיון שבמשך שבוע זה הוא יום הנישואין שלו. ושייכות מיוחדת לשבת שלפנ"ז – שאז הוא ה"אויפרופעניש", שהפ' הכי פשוט בזה (בין כל הפירושים) הוא שקוראים לו (והוא עולה) מלמטה למעלה. ואפילו בנוגע אלול שכבר היו "למעלה", הרי יש בזה כו"כ דרגות עד אין סוף, ושייך שיהיה "אויפרופעניש", ואדרבה – ביתר שאת ויתר עוז".

3 ש"פ תבוא תשמ"ט – התוועדויות ע' 315. וראה ש"פ תצא תשמ"ח – התוועדויות ע' 264: "שבחתונת כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו (בי"ג אלול) התחיל כ"ק אדמו"ר (מהורש"ב) נ"ע באמירת המשך המאמרים הידוע בשם "שמח תשמח", שבו נתבאר בארוכה ובפרטיות תוכן הענין דשמחה, דשמחת נשואין, וביאור גודל מעלת השמחה שפורצת כל הגדרים וכו'".

4 ש"פ תצא תשמ"ח – התוועדויות ע' 272.

5 תנש"א שם: "שבכל חתונה היתה סעודה גם בשביל עניים". ושם הערה 52: "ראה חופת חתנים ס"ז". וראה שם ע' 226: "יוסיטופו כלום בהשמחה, ובאופן שהשמחה תהי'

קשורה עם סעודת עניים, שזהו"ע דמצות הצדקה".

6 ש"פ תבוא תנש"א – התוועדויות ע' 225: "ובהמשך להאמור לעיל אודות יום חתונתו של נשיא דורנו – יש לפרסם, שמן הראוי, של אלה העורכים חתונות וכו'".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשחה,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנת ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.ו. צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ר ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! ובתבניתו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

ה. להוסיף בצדקה, כמנהג ישראל להרכות בצדקה בחודש אלול, ובפרט בימים אלו, כולל - הצדקה ברוחניות להיות "נרות להאיר" ולהאיר את העולם, על ידי הפצת התורה והיהדות ובפרט - הפצת המעיינות חוצה¹⁵.

חגיגות-התוועדות בכל מקום שבו נמצאת תומכי תמימים

ו. [בתשמ"ט אמר כ"ק אדמו"ר מלך המשיח¹⁶] בקשר לשבעת ימי המשתה והתייסדות הישיבה - הרי זה דבר המתאים שבימים אלו יעשו חגיגות-התוועדות חסידיות, בכל מקום ומקום שבו נמצאת ישיבת תומכי תמימים¹⁷.

ז. החל ממקום הישיבה המרכזית כאן בברוקלין ניו-יארק, ועל דרך זה בארץ ישראל ובכל מקום שבו קיים סניף של הישיבה (הקרני בשם "תומכי תמימים" או "אחי תמימים" וכיוצא בזה)¹⁸.

להשתתף אלו שלמדו, השולחים את בניהם, או אלו שהושפעו ע"י הישיבה ח. את החגיגות יש לעשות ברוב עם הדרת מלך, ובהשתתפות כל אלו שלמדו בישיבה בעבר¹⁹, או אלו השולחים את בניהם לישיבה, או כאלו שהושפעו על ידי הישיבה ותלמידי הישיבה, ועל אחת כמה וכמה אלו הלומדים בישיבה בהוזה²⁰.

להמשיך החגיגות עד ח"י אלול ולאחרי זה

ט. כדאי להמשיך את החגיגות עד ח"י אלול ועד בכלל, ומה טוב (במקומות שבהם אפשר) גם בימים שלאחרי-זה בכל מקום לפי ענינו. ובשטורעם גדול, כך שהחגיגות יהיו עיקר העבודה של ימים אלו²¹.

הנהלת הישיבות ינהלו את החגיגות, וכל המתאים יבקש לעזור להנהלה י. מובן שאת החגיגות צריכה הנהלת הישיבה לנהל (כפי שהם צריכים לנהל את כל עניני הישיבה)²², - הנהלה המרכזית, וכן גם

וכוונת התפלה כתוצאה מלימוד החתידות - וכמ"ש דע את אלקי אביך ועבדתו בלב שלם, ואיזוהי עבודה שבלב זו תפלה, וכמבואר בארוכה בקונטרס התפלה וקונטרס העבודה של אדמו"ר נ"ע²³.

(15) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 315-6.

(16) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 315: "שבשנה זו נמלאו צ"ב שנה מאז התייסדות הישיבה, ויובל שנים (חמישים שנה) מעת שהישיבה הועברה וניטעה בחצי כדור התחתון (בארצות הברית)".

(17) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 316. ראה שיחת ט"ו אלול תשמ"ט - התוועדות ע' 302: "וכדאי גם שיצינו תאריך זה ע"י חגיגה מיוחדת, כטבע בני-אדם שחגיגה מיוחדת מוסיפה חיות כו".

(18) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 316.

(19) "אשר, קדושה לא זזה ממקומה - באם היתה כניסה פעם אחת לישיבה, נשארתי ההשפעה לעולם ועד, במשך כל החיים, ובאופן של מוסיף והולך ואור".

(20) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 316.

(21) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 316: "עד שיוכלו לומר - שכאילו לא היו ימים טובים לישראל כחמשה עשר באלול וכיו"ב! ראה שיחת ט"ו אלול תשמ"ט - התוועדות ע' 302-3: "...החל מיום ט"ו אלול עצמו, וכן בימים שלאח"י, עד לח"י אלול, שבו היתה התחלת הלימוד בישיבה (בפעם הראשונה) . . . כך שתהי' חגיגה נמשכת" מט"ו אלול עד לח"י אלול (אע"פ שיעשו הפסק לאכילה ושתי', עאכ"כ לתפילה ותורה, כולל גם פנימיות התורה, החל מהשיעור היומי בתנא וכיו"ב, כל עניני העבודה דימים אלו, אשר, "כל יומא ויומא עביד עבדית"). ו"תן לחכם ויחכם עוד" - שכל אלה שיתעסקו במסירה ונתינה ("זיך אריינווארפן") עם כל ה"שטורעם" וה"ברען", ועם כל הפנימיות והחיות כו' בודאי יוסיפו כהנה וכהנה . . . ועד"ז בכל מקום מקום שתגיע בקשה נפשית הנ"ל".

(22) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 316: "ומובן, שאת החגיגות צריכה הנהלת הישיבה לנהל (כפי שהם צריכים לנהל את כל עניני הישיבה), הנהלה שמונתה ע"י המנהל פועל דהישיבה בחיים חיותו בעלמא דין, החל מ"ק מו"ח אדמו"ר, שנבחר להיות מנהל פועל ע"י אביו אדמו"ר נ"ע (כ"ל), וקיים זאת במשך שנים רבות, וגם אח"כ - כשנתי' לנשיא ממלא מקומו (לאחרי הסתלקות אביו בשנת תר"פ) נשאר להיות מנהל פועל באופן קיים ונצחי, ואמר שאינו מוותר על זה ח"ו, אלא שכיון שהיו צריכים

ההנהלה בכל מקום ומקום, שנתמנו וממלאים את תפקידם כבר כמה וכמה שנים²³.

יא. ודאי שכל אחד ואחד המתאים יבקש לעזור לחברי ההנהלה בעשיית החגיגות על פי הוראות ההנהלה²⁴.

להדפיס ענין מיוחד בחסידות שזה יוסיף בלימוד החסידות

יב. בקשר לחגיגות הקשורות לישיבה - כדאי גם שידפיסו ענין מיוחד בחסידות, הדבר יוסיף יותר בלימוד החסידות²⁵.

במיוחד השיחה כל היוצא למלחמת בית דוד ללמוד על מנת לעשות

יג. כדאי גם להדפיס את השיחה של אדמו"ר נ"ע דיבור המתחיל "כל היוצא למלחמת בית דוד", שבו מדובר אודות התפקיד של תלמידי הישיבה - על-מנת שילמדו זאת מחדש, לימוד על-מנת לעשות²⁵.

להקים בכל מקום סניף חדש (ממש, או נתינת שם) של תומכי תמימים

יד. דבר נכון ביותר - שישתדלו להקים בכל מקום המתאים סניף חדש של ישיבת תומכי תמימים (על ידי הקמת ישיבה חדשה ממש, או נתינת השם תומכי תמימים לישיבת חב"ד שמתקיימת כבר)²⁶.

לפרסם בכל מקום שכל בית יהודי יהי' מעין ישיבת תומכי תמימים

טו. לפרסם בכל מקום ומקום ע"ד השליחות המיוחדת לתומכי תמימים²⁷ - שנוסף לכך שכל בית יהודי צריך להיות בית תורה תפלה וגמ"ח, צריך להיות כל בית מעין ודוגמת ישיבת תומכי תמימים, על ידי לימוד תורת החסידות (נוסף על לימוד התורה בכלל)²⁸.

שימסרו לעבודה זו באופן דנשמה בגוף, לכן מינה את חתנו המבוגר, חתנו כבנו, בתור מנהל פועל, תחת המנהל פועל כ"ק מו"ח אדמו"ר, וכ"ק מו"ח אדמו"ר נתן לו כחות השלים את התפקיד, כפי שאכן השלימה בפועל במשך חיים חיותו בעלמא דין, וגם אח"כ - פעולתו נמשכת, בנוסף לפעולה נמשכת עד היום של המנהל פועל כ"ק מו"ח אדמו"ר, וראה שיחת ט"ו אלול הנ"ל ע' 2-301: "וכן לאחרי שגם חתנו . . . נמצא בעלמא דקשטו [שגם אז נמשכת פעולתו בהישיבה ככל התלוי בו, ובפרט שבעלמא דקשטו ישנה האפשרות להתדבר ולשאל אצל המנהל-פועל כ"ק מו"ח אדמו"ר] ובפרט ע"י ההנהלה שחתנו מינה והעמיד, שהם ממשכים לנהל את העבודה ומתוך מסירות נפש ומצליחים בזה, ויש להם הכחות לכך מהמנהל פועל - כ"ק מו"ח אדמו"ר - שנתן להם וכמו"כ ממשך לתת להם, גם ההנהלה הרוחנית וגם ההנהלה הגשמית [ולהעיר, שהנהלה רוחנית והנהלה גשמית צריכים להיות הנהלות נפרדות. ולאידך - דבר מוכרח הוא שהם (על"פ העומדים בראש שני הוועדים) יפגשו מומן לזמן, וכדי שזה יהי' בתוספת ומסרתה של הגמ"ח".

(23) שם ע' 317.

(24) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 317.

(25) שם ע' 317. שיחת ט"ו אלול תשמ"ט - התוועדות ע' 302: "כדאי ונכון שידפיסו עוה"פ שיחה הנ"ל, [הערה 32: כולל גם ציון - מעבר ל"שער" - התאריך המיוחד שמוזכר ("נזכרים ונעשים") המאורע בפעם הראשונה, וכן בפעם הראשונה בחצי כדור התחתון], אשר, מטבע בני-אדם שדבר הנדפס מחדש (אע"פ שנדפס בעבר) יש בו מעין החיבתות דחידוש גמור, ובפרט שמאז שנדפסה ונתפרסמה שיחה זו בשנים שלפ"ז, נעשה הפסק הכי גדול (מאיון סיבה שתהי') בקריאת ולימוד השיחה, ועאכ"כ בהלימוד המביא לידי מעשה . . . (כ"ק חייך, ואמר): אין צורך לדבר אודות ענין שהי' שלא כדורש, כי אם, שמכאן ולהבא ישתדלו באופן ד"כפלים לתושי" בכל הקשור לקיום דברי כ"ק אדמו"ר אודות תכלית ומסרתה של הישיבה".

(26) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 317: "כמובן, ברשות בכתב מהנהלה המרכזית של ישיבת תומכי תמימים שבברוקלין, שהם יבררו באם המקום מתאים (מצד מהות ההנהלה ומהות התלמידים וכו') להקים בו ישיבה בשם "תומכי תמימים ליובאוויטש".

(27) ש"פ תבוא תשמ"ט - התוועדות ע' 241: "שנמשכת ופועלת בכל קצוי תבל באופן ד"נרות להאיר".

(28) שם.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.ו. צ.ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! נכתבתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הוספה

ראשי דברים משיחת מוצאי יום ד' ח"י אלול ה'תשנ"א
- לאחר תפילת ערבית -

ועל דרך זה בענינים של תורה - ישנם הענינים שהזמן
גרמא, ההלכות הקשורות עם אלול, ראש השנה או הימים
שלאחרי זה. וכפרט שנמצאים עתה בשלושים יום לפני החג -
שאז צריך להתחיל ללמוד ולהתבונן בהלכות החג -
שמתחילים עוד בחמשה-עשר באלול, ועל אחת כמה וכמה
שנמצאים כבר בח"י אלול.

ועל דרך זה בגמילות חסדים (ענין הצדקה) - שכדי
להימנע מחששות מה כן ומה לא וכו', הרי לכל ראש ישנו ענין
הצדקה לעזור לבני ישראל בצרכי החג, וכן בנוגע לצרכי ראש
השנה שעליו נאמר "ושלחו מנות לאין נכון לו כי קדוש היום
לאדוננו". הרי שגם בענין הצדקה ישנו ענין מיוחד הקשור עם
ח"י אלול, ו"כל המוסיף מוסיפים לו" (שמחתילים את
ההדגשה בזה מט"ו באב, וזה נמשך גם הלאה - שהרי מקשרים
באותה משנה את חמשה-עשר באב יחד עם יום-הכיפורים
(אחת בשנה), כמדובר כמה פעמים).

ובמילא ישנו דבר מפורט, ברור וממשי, הן בתורה הן
בעבודה והן בגמ"ח.

ובפרט בנוגע לגמ"ח - הרי עכשיו מסיימים, כרגיל,
בעשיית כאו"א שליח לעניני צדקה. ונוסף על מטבע א'
(שצריך להיות לפחות) - מוסיפים מטבע שניה (ובכסף של נייד
- שטר שני) בקשר עם ח"י אלול.

ועוד והוא העיקר, ש"כל המוסיף מוסיפין לו" בכל עניניו
- במיוחד בהענין דכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה
בכל הענינים, ובענין העיקרי - להכניס חיות בכל עניני אלול
תיכף ומיד.

ועוד והוא העיקר - הרי אחד מהענינים דאלול הוא
הראשי תיבות הקשור עם גאולה שצדקה בכלל ממהרת ומזרזת
זאת. ובפרט שמקשרים זאת עם הוספה בלימוד הלכות הגאולה
ברמב"ם (שבו ישנה אריכות בהלכות משיח ומלחמותיהם) או
בשולחן ערוך (בנוגע לברכת הגאולה בשמונה עשרה וכיוצא
בזה).

ועל ידי ההספה בתורה עבודה וגמ"ח נעשה גם כן הוספה
ממשית בכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה לכאו"א
בתוך כלל ישראל - לשנה טובה תכתב ותחתם!

[כ"ק אדמו"ר שליט"א חילק לכאו"א מהנאספים שי' שני
שטרות לצדקה].

רשימת השומעים בלי אחריות

כמוזכר כמה פעמים מרבותינו נשיאינו (וכבר נדפס), בין
כל הפירושים דח"י אלול ישנו פירוש עיקרי - שענינו העיקרי
(בין כמה וכמה ענינים) הוא להחדיר (אריינטראגן) חיות בכל
הענינים דאלול. ומובן, דמכיון שאלול הוא חודש החשבון של
השנה העברה וחודש ההכנה לשנה הבאה - צריך להיות
בחודש אלול החשבון וההכנה בעניני תורה עבודה וגמ"ח
שעליהם העולם עומד [ועל אחת כמה וכמה - העולם דכאו"א
מבני ישראל, ובפרט שבשביל כל יהודי נברא כל העולם כולו].
ובח"י אלול צריך להיות הוספת חיות בזה.

והנה, רואים בפועל שכאשר אומרים לאדם ענינים רק
במושגים רוחניים - הרי לפעמים הוא יודע מה עליו לעשות,
ולפעמים - אינו יודע מה עליו לעשות, ונעשה שקלא וטריא
בזה, ומתבזבז זמן על ענינים שאינם דרושים כלל וכלל.

וא' העצות בדבר (כמו בכמה ענינים שלכאורה הם
רוחניים) - שיקשרו זאת עם ענין גשמי, שבזה יכולים כולם (או
על כל פנים כמה וכמה) להשתוות; מה שאין כן ענין רוחני
תלוי יותר ברגש הלב וההבנה והשגה במוח, שעיקר החילוק
בין אדם לחבירו הוא בנוגע לרגש ושכל שלו, מה שאין כן
בנוגע למעשים שלו. ובפרט בנוגע לבני ישראל - כיון שכולם
נצטוו על אותם מעשים בכל יום ויום שהם בכללות רמ"ח
מצות עשה, וכן באופן של שלייה - שס"ה לא תעשה [ואף על
פי' שגם בזה יתכנו חילוקים מהקצה אל הקצה - הרי הנקודה
המשותפת היא שאפשר לממש זאת בידים, ו"מראה באצבעו
ואומר זה"].

ואף שגם בעניני מעשה עליו לחשוב ולהסיק בשכלו מה
עליו לעשות וכו', מכל מקום ביכלתו להסתכל ולקבוע זאת
מיד. ובפרט כאשר נמצאים בחודש אלול, שאז ביכלתו לצרף
זאת לעניני חדש אלול, שההדגשה אצל כל בני ישראל היא
שמוסיפים אז בעניני תפלה, ועד שאפילו תלמידי-חכמים
ממעטים מזמן לימודם בתורה כדי להוסיף בעניני תפלה.

ובעניני תפלה (עבודה) - יכול כאו"א לקשר זאת עם
שיעור-התהלים הקשור עם חודש אלול בכלל (ובפרט יום זה
דח"י אלול), הן הג' פרקים הקשורים במיוחד לחודש אלול,
והן השיעור היומי הרגיל ד"ז באלול או ח"י באלול וכיוצא
בזה, ועל דרך זה יש תפילות מיוחדות - שכל זה קשור במיוחד
לח"י אלול. ובמילא, אף אם נדמה לו שעליו לחשוב הרבה כדי
למצוא במה להוסיף חיות (הקשור עם תוספת הפעולה שלו) -
הרי יש לו דבר ממשי (שכאו"א יכול לממש) מן המוכן.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,
ולעילוי נשמת הרה"ח ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח
וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה.
נדפס ע"י בנם הרה"ח ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

המעשה הוא העיקר

”שבת מברכים חודש השביעי”

ללכת להקהיל קהילות ללמוד תורה לרבים

- א. בודאי ישתדלו במיוחד בשבת זו ללכת - "וילך" - לבתי כנסיות ובתי מדרשות כדי להקהיל קהילות ("נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם") וללמוד תורה לרבים¹.
- ב. בפרט עניני תורה שהזמן גרמא, החל מתורת ג' אבות החסידות ע"ד ברכתו של הקדוש ברוך הוא בשבת מברכים חודש השביעי בהענין ד"אתם נצבים היום"².
- ג. כדאי ונכון שאלה שהולכים להקהיל קהילות בבתי כנסיות ובבתי מדרשות יעוררו גם אודות ההשתדלות היתירה בנתינת צרכי החג³.
- ד. מנהג חב"ד שבשבת לפני ראש השנה אומרים "אב הרחמים"⁴.

ג' דסליחות

וזאת למודעי שהליקוט כולל הן השיחות המוגהות והן השיחות הבלתי מוגהות (רשימת השומעים), מתשמ"ח ואילך, והוא על אחריות המלקט בלבד.

- 1) ש"פ נצבים-וילך תש"נ - התוועדות ע' 302.
- 2) ש"פ נצבים-וילך תש"נ - התוועדות ע' 302. ושם ע' 290: "אדמו"ר הזקן סיפר: בהיותי במעזריטש שמעתי ממורי רבי הה"מ בשם מורו ורבו הבעש"ט: החודש השביעי שהוא החודש הראשון לחדשי השנה, הקב"ה בעצמו מברכו בשבת מברכים שהוא השבת האחרון דחודש אלול, ובכח זה ישראל מברכים את החדשים י"א פעמים בשנה". וממשיך לבאר שתוכן ברכתו של הקב"ה מבואר בפרשת השבוע - פרשת נצבים, שלעולם קורין לפני ראש השנה: "כתוב אתם נצבים היום, דהיום קאי עד ראש השנה שהוא יום הדין, וכמ"ש ויהי היום גו', ותרגם והוה יום דינא רבא, ואתם נצבים קיימים ועומדים והיינו שזוכים בדין. ובשבת שלפני ר"ה שהוא השבת האחרון דחודש אלול קוראין אז פרשת אתם נצבים, דזהו ברכתו של הקב"ה בשבת מברכים חודש השביעי שהוא המושבע והמשיב ע"ב טוב לכל ישראל על כל השנה"³. ושם ע' 295: ומזה מובן שע"י לימוד התורה דאבות החסידות בנוגע לברכתו של הקב"ה בשבת מברכים חודש השביעי בענין "אתם נצבים היום" (שיש בה העילוי דמנהג ישראל, והעילוי דפנימיות התורה) - ניתוסף עוד יותר בברכתו של הקב"ה בהענין ד"אתם נצבים היום", כולל גם שנעשה באופן ד"היום" מלשון אור וגילוי, כמ"ש "ויקרא אלקים לאור יום", ע"י הגילוי ד"שני המאורות הגדולים"⁴. עיי"ש בארוכה.
- 3) ש"פ נצבים-וילך תש"נ - התוועדות ע' 303.
- 4) ש"פ נצבים-וילך תש"נ - התוועדות ע' 299.

יחודו של יום זה נתגלה על ידי אמירת מאמר חסידות ובמאמר זה יש כמה ענינים שכל אחד יכול להוסיף בהם

א. כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו גילה שיום השלישי דסליחות הוא יום מיוחד - דבר שלא הי' ידוע לפני זמנו, ובזמנו גופא לא גילה דבר זה בהתחלת נשיאותו, אלא בשנים שלאחרי זה, כבואו לחצי כדור התחתון דוקא⁵.

ב. מכיון ש"כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו גילה יחודו של יום זה על ידי אמירת מאמר חסידות (שציוה להדפיסו ולפרסמו), הרי, שבמאמר זה יש כמה ענינים אשר בהם יוכל כל אחד ואחת להוסיף בתורה ומצוותי, ובפנימיות התורה⁶.

ג. לא נוגע כל כך אם יכוון לאמת לאמיתו שבענין זה אם לאו, העיקר הוא שכאו"א יוסיף עוד ענין של לימוד, עוד ענין של

5) שיחת יום ג' פ' האזינו - כ"ו אלול תשמ"ט - התוועדות ע' 372: "לא בהיותו בחצי כדור העליון, אלא בבואו לחצי כדור התחתון דוקא". וראה שיחת ג' דסליחות תשמ"ח - התוועדות ע' 7-336: "בכלל הרי משתדלים לחזק את הענינים הטובים שהיו בשנים הקודמות, ועאכ"כ הענינים שמאיזה סיבה שתהיינה, נחלש הפירסום שלהם.

ובנוגע לענינינו: נשיא דורנו גילה ופירסם אודות החשיבות המיוחדת של יום ג' דסליחות, ועד כדי כך שמאמרי-החסידות השייכים לר"ה (שהיו נאמרים בזמנים מיוחדים מר"ה ואילך), התחילו ברבים בשנה מסוימת (תש"ה) ביום שלישי דסליחות [וכמ"ש ברשימתו ד"יום השלישי דסליחות הוא יום המוגבל ומיועד להוד כ"ק אדמו"ר הזקן . . . וביום ג' דסליחות הואיל כ"ק אדמו"ר הרה"ק לאמר לפני דרוש זה כו"]. ואע"פ שלא כתוב שם טעם גלוי לזה, מ"מ יש לכך טעם בולט, עד שאין שום צורך לחיפוש והשתדלות מיוחדת, ובהקדמה: אף שבכלל צריך להזהר לומר פירושים ורמזים חדשים, כי אין כאו"א מוסמך לזה, הנה ידועים בזה דברי כ"ק אדמו"ר נ"ע (במכתבו, נדפס גם בסיום קונטרס עץ חיים) בנוגע ללימוד פירושים בספר התניא, שאף שצריך להזהר מזה, מ"מ כאשר הדבר מוסיף בעניני עבודה יכולים לומר פירושים כו' (וזה נמסר גם לסתם חסידים ולא רק ליחידיו סגולה). ועד"ז בנוגע לכל ענין וענין, שבאם זה מוסיף בעבודת ה' - אהבת ה' ויראת ה' - מותר לומר פשטים ורמזים חדשים.

ובנוגע לענינינו: מספר השלישי הוא בעל חשיבות מיוחדת, ועד ש"מתן תורה" קשור לשלישי, "אוריאן תליתאי, לעמא תליתאי, בירחא תליתאי" (ולהעיר שר"ה קשור למ"ת, כפי שרואים בתפילות מוסף דר"ה, ועד שא' הטעמים העיקריים דתק"ש הוא "להזכירנו מעמד הר סיני"). וזוהי המעלה דשלישי דסליחות, העילוי דשלישי.

ויש להוסיף בשייכות מספר השלישי, לשלישי דסליחות: (א) לעולם חל ג' דסליחות ביום שלישי בשבוע "שהוכפל בו כי טוב", שהרי תחילת ימי הסליחות היא תמיד "במוצאי מנוחה", וא"כ בנוסף לזה שבמשך כל השנה יום שלישי (היום והלילה) הוא יום מיוחד, הרי עאכ"כ כשנוסף ע"ז מעלת השלישי מצד שלישי דסליחות. (ב) כללות ענין הסליחה קשור בארבעים יום השלישיים שהי' משה רבינו בהר סיני, שאז אמר לו הקב"ה "סלחתי כדברך", (ג) ישנם ג' לשונות של סליחה: "מחילה סליחה וכפרה". ויש להוסיף בזה עוד כמה ענינים, [ותן לחכם ויחכם עוד".

6) "ולהעיר, ש"כ"ק מו"ח אדמו"ר נשיא דורנו לא אמר הטעם על יחודו של יום זה, ובמילא, יכול כל חד לפום שיעוריא דיל' לחפש הסברה בזה, ובכל אופן, בנוגע אלינו, כיון ש"כ"ק כו"

7) שיחת יום ג' פ' האזינו - כ"ו אלול תשמ"ט - התוועדות ע' 372-3.

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח, ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת.נ.צ. ב.ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הנהגה טובה (וכיוצא בזה), וכל הוספה בענין של תורה ומצוותי, ופנימיות התורה, הוא ענין של אמת, ואמת לאמיתו⁸.

ללמוד עכ"פ חלק א' מהמאמרים דג' דסליחות

ד. מהנכון שבמשך המעת לעת של יום ג' דסליחות ילמדו על כל פנים חלק מא' המאמרים (איש כחפצו, "במקום שלבו חפץ", שהרי ישנם ריבוי מאמרים דיום זה)⁹.

התוועדות ב"שטורעם"

ה. בודאי יעשו החלטה על התוועדות ב"שטורעם"¹⁰.

ערב ראש השנה - יום הולדת של כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

לנצל הזמן להשלים כל הענינים הקשורים עם כל החודש וכל השנה א. ביום האחרון של חודש אלול, שהוא גם היום האחרון של השנה כולה - יש לעורר ע"ד ניצול המעת-לעת בשלימות האפשרית כדי לסיים ולהשלים את כל הענינים הקשורים עם כל החודש וכל השנה¹¹.

8 שיחת יום ג' פ' האזינו - כ"ו אלול תשמ"ט - התוועדויות ע' 373 "ובהתאם לכך - יש לקשר (בפעם הראשונה) ענינו המיוחד של ג' דסליחות עם הוספה בענין הצדקה, נוסף לכך שבחודש אלול בכלל נוהגים להרבות בצדקה".

9 ראשי-דברים משיחת ליל ג' דסליחות תנש"א: "וכידוע שיום זה (כפי שראו) היה אצל נשיא-דורנו כ"ק מ"ח אדמו"ר מהימים הקבועים לומר מאמרי דא"ח ברבים, וכפי שרואים שכמה וכמה מאמרים של מ"ח מיום זה כבר נדפסו ונתפרסמו, ומכיון שכל ענין מזכירים בקשר למעשה בפועל - הרי מהנכון כו".

10 ראשי-דברים משיחת ליל ג' דסליחות תנש"א: "וכידוע הסיפור של נשיא-דורנו בנוגע להתוועדות בליובאוויטש (דאע"פ שלכאורה א"א להשוות למעמד ומצב בשנים ההם ובמקום ההוא - הרי ניתן לכא"א מאתנו בירושה, שהרי הירוש "ירוש הכל"), שכשהיו מגיעים לסליחות היו מתנדדים, כי ה"עד דלא ידע" מההתוועדות היה באופן שגרם שהתנדדו אפילו לאחר הברכה אחרונה, ולאחרי שכמה מהם טבלו בינתים במים וכי"ב".

11 שיחת ליל כ"ט אלול תשמ"ט - התוועדויות ע' 383: "ובודאי נותן הקב"ה את כל הכחות הדרושים לפי-ערך החלטה הטובה, ובהוספה מדילי, ובמדתו של הקב"ה שתוספתו מרובה על העיקר. והוספה מיוחדת בהנתינת-כח דהקב"ה בהיותו במעמד ומצב ד"מלך בשדה" - כמודגש בכל ימי חודש אלול, ובאופן של הוספה מיום ליום (כבכל עניני קדושה שהם באופן ד"מוסיף והולך", ועאכ"כ בנוגע להנהגתו של הקב"ה בעצמו), עד ליום האחרון דחודש אלול, שהוא גם הסך-הכל דכל החודש כולו, החודש המיוחד שבו "המלך בשדה" . . . שעי"ז ניתוסף יתר זריזות ושימת-לב בניצול יום מיוחד זה, גמר וסך-הכל דכל החודש וכל השנה כולה". וראה שיחת ערב ר"ה לאחר תפילת מנחה תשמ"ח - התוועדויות ע' 387: "הרי מובן גודל המעלה, היוקר והחשיבות דזמן זה, ועד כמה שיש לנצל כל רגע ורגע מהזמן".

להוסיף בצדקה וכו' ובמיוחד ללמוד התורה ולקיים ההוראות של הצ"צ

ב. כל אחד ואחת [אנשים נשים וטף]¹², בוודאי ינצל יום זה להוסיף בעניני צדקה ובכמה ענינים טובים, ובמיוחד - בענין שהזמן גרמא יום הולדת דהצמח צדק - על ידי לימוד תורתו ולקיים ההוראות¹³.

להוסיף לזכותו של הצמח צדק בהענינים שבהם התבטא (עיקר) עבודתו

ג. להוסיף לזכותו של הצמח צדק בהענינים שבהם התבטא (עיקר) עבודתו של בעל יום ההולדת - הפצת התורה, ובפרט - פנימיות התורה, הפצת עבודת התפלה ועבודת כל המצות כולם בהידור, כולל ובמיוחד - מצות הצדקה¹⁴.

להוסיף בתורה וצדקה ביום הולדתו המאתיים - ומה טוב במספר 200

ד. [בתשמ"ט אמר] בודאי ינצלו את יום ההולדת המאתיים של הצמח צדק - להוסיף בלימוד תורתו של הצמח צדק, ונתנית צדקה בקשר ליום הולדת המאתיים, ומה טוב - הוספה בצדקה במספר של מאתיים¹⁵.

"לובשים לבנים ומתעטפים לבנים" ועורכים סעודה גדולה

ה. בנוגע לזמן זה [דערב ראש השנה] למדנו בטור, שבני ישראל "לובשים לבנים ומתעטפים לבנים" כבר בערב ראש השנה, ועורכים סעודה גדולה - ובודאי נהגו כן גם בערב ראש השנה זה, אם בלילו או על כל פנים כמשך המעת לעת¹⁶.

סמוך לר"ה רבותינו נשיאינו נכנסים לשוחח עם הרבנית וזהו הוראה ו. בערב ראש השנה, סמוך לראש השנה, היו [רכותינו נשיאינו] נכנסים לשוחח זמן מה עם זוגתם הרבנית, ומכיון שהנהגה זו נתגלתה לנו, ומפרסמים זה - לאחרי משך זמן שלא ידעו ע"ד הנהגה זו, הרי זה הוראה לכל אחד ואחד¹⁷.

12 ערב ראש השנה תשמ"ט - התוועדויות ע' 388.

13 ערב ראש השנה תשנ"ב - התוועדויות תשנ"ב ע' 360.

14 ערב ראש השנה תשמ"ט - התוועדויות ע' 388: "... (נוסף על זכות עצמו בזה) . . . ובכללות - ענינו ה': הפצת התורה וכו'".

15 ערב ראש השנה תשמ"ט - התוועדויות ע' 388: "מאתיים פרוטות (שזה בהישג ידו של כאר"א, אפילו טף), ואלו שרוצים לתת יותר - מאתיים ממטבע אחר, או מאתיים שטרות וכי"ב - הרי זה יוסיף עוד יותר בכל הענינים האמורים".

16 משיחת צום גדלי' תשנ"ב - שיחות קודש ע' 31: "...בערב ר"ה, אשר, בנוגע לזמן זה וכו'".

17 שיחת יום ב' דר"ה התוועדויות תשמ"ח ח"א ע' 39: "ובכל אופן, מכיון שבר"ה מודגשת מעלת האשה - מתבטא הדבר גם בהנהגת רבותינו נשיאינו, שבערב ר"ה, סמוך לר"ה . . . וגם אחרי שנועד הדבר, לא שמו לב כל כך - הרי זה הוראה לכא"א. ותוכן ההוראה - עד כמה נוגע וחשוב הענין ד"שלום בית", שהרי, דעת לנבון נקל גודל ויוקר מעלת הזמן דרבותינו נשיאינו, ועאכ"כ בערב ר"ה כו', ואעפ"כ, היו נכנסים לשוחח עם הרבנית. ויש להוסיף, שהענין ד"שלום בית" - במובן הרחב - כולל גם את הענין ד"שלום בפמליא של מעלה ובפמליא של מטה".

מוקדש לכ"ק אדמו"ר מלך המשיח,

ולעילוי נשמת הרה"ר ר' יהודה ב"ר אהרן ע"ה ימיני נפטר ביום י"ט תמוז ה'תשמ"ח וזוגתו מרת שושנה ב"ר שלום ע"ה ימיני נפטרה בש"ק פ' ויגש, ז' טבת ה'תשס"ב ת. נ. צ. ב. ה. נדפס ע"י בנם הרה"ת ר' אמיתי וזוגתו מרת פייגא שרה ומשפחתם שיחיו ימיני

נא לתלות על כותלי בית הכנסת, ומצווה לפרסם בכל מקום! כתובתנו באינטרנט: <http://www.moshiach.net/blind>

יחיא אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד